

PASTÝŘSKÝ LIST V NEJISTÉ DOBĚ – I.

Drazí přátelé, do ruky se Vám dostává první z listů, které jsem se rozhodl psát a posílat v tomto mimořádném období. Dostávat jej budete prostřednictvím e-mailu (pokud o to budete stát) a bude dostupný i na web stránkách našeho společenství.

Pokud Vám text přijde smysluplný a povzbudivý a zjistíte, že někdo ve Vašem nejbližším okolí nemá dostupný internet, vytiskněte mu jednu kopii k přečtení, prosím. Budu usilovat o maximální úspornost ☺

David řekl svému synu Šalomounovi: „Bud' rozhodný a udatný, jednej! Neboj se a neděs! Hospodin Bůh, můj Bůh, bude s tebou. Nenechá tě klesnout a neopustí tě, dokud veškeré dílo prací na Hospodinově domě nedokončíš.“ (1. Paralipomenon 28:20)

To, že jsme v Bibli opravdu na mnoha místech povzbuzování k tomu, abychom se nebáli, víme určitě všichni. To, co mě však neustále udivuje, je skutečnost, že velmi často kromě povzbuzení: „*Neboj se a neděs*“, se objevuje ještě jedna výzva: „*Bud' rozhodný a udatný, jednej!*“.

Zdá se, že nestačí na ohrožení pouze reagovat tím, že se svému strachu a obavám postavíme čelem. Jsme naopak povzbuzováni k pro-aktivnímu jednání. Okolnostem, strachu, obavám se jenom pasivně nebraň, buď naopak tím, kdo na ně zaútočí dřív, než k Tobě dorazí!

Ocitli jsme se v situaci, kterou nikdo nepamatuje. Snad kromě pamětníků II. světové války. Nařízení, která nás omezují – v činnosti, v pohybu a především v osobním komfortu –, jsou jistě nepříjemná. Zprávy ze světa i našeho nejbližšího sousedství nejsou příliš povzbudivé. Náš současný život však není pouze o koronaviru a potížích s ním spojených.

Možná, že právě toto je „hvězdná hodina“ české církve, českých křesťanů. Můžeme být těmi, kdo druhé – i přes vlastní možné strachy a obavy – povzbuzují. Spoléháme se přeci na Boha, našeho/mého Boha, Hospodina, který nás nenechá klesnout a neopustí nás. Věřím tomu, že nám dá sílu, abychom mohli pokračovat v dobré práci pro druhé lidi a pro Boží slávu. A ke stejnému odhodlání a nasazení vedli a povzbuzovali i své děti.

Pro nás samotné je to především návrat k počátkům a kořenům Ježíšovy církve: domácí či sousedské setkávání spojené s projevy vděčnosti a přimluvnými modlitbami za potřebné. Naplněné radostí, že můžeme být dnes a tady ještě spolu. To, co se doposud zdálo jako běžné, všední, normální, se nám ve světle nynějších událostí najednou jeví jako vzácné a výjimečné.

Vážme si jeden druhého, buďme pro sebe navzájem oporou, povzbuzujme a podepírejme ty, kteří nemají svou naději v Bohu a nemají sílu bojovat dál!

Bud'me rozhodní, udatní a jednejme!

S přáním dobrého týdne Petr Plaňanský, pastor KS Nymburk
(v Nymburce 15. 3. 2020)